

Életparton megülő horgászás

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 31. szám, 2019. augusztus 2.

Szilágyi István: Katlanváros. MMA Kiadó, Budapest, 2019, 209 oldal, 3400 Ft

A kulcsszó az érdeklődés. Az igazi érdeklődés, amely a maga szemével akarja látni az asszonysírt (*Asszonyélet egy sírkövön*) és a hegyeket, és nem is „engedi el” őket, amíg mindent meg nem tudott róluk. Érdekes ellentétet vázol fel Szilágyi, amikor azt mondja, „a vízparton ’megülő’ horgászás” (112.) és a hegygerincek bebarangolása (voltak) az ő nagy szenvedélyei, hiszen a „megülés” éppen arra jó, hogy az ember újra végigélje mindazt, amit egyszer már „igazán” megélt, elemezze, szétszedje és összerakja.

A „voltak” szó nem véletlenül kíváncsított a mondatba, még ha csak zárójelben is. A legkésőbbi írás, az „*Aztán kitágult a világ...*” is 1986-os, több, mint harminc éves tehát, ahogy a fülön is a szerző egy fickósabb, tán éppen az 1989 előtti időszakból származó fényképe látható.